

на цѣлокупния ни народъ и на неговата държава. Вѣрно на тая си служба, полагайки грижи и усилия за общото просвѣтно и културно издигане на народа, читалището не може да бѣде чуждо на всѣки починъ и всѣко мѣроприятие, насочени къмъ по-добрата и по-свършена уредба на държавнитѣ и обществени институти, за да бждатъ тѣ пригодени по-добре къмъ непрестанно развиващитѣ се нужди и интереси на общежитието, а отъ друга страна — за да служатъ за по-здрава опора на самата държава. Ето защо, по всички въпроси, мѣроприятия и събития, които обединяватъ мислитѣ, чувствата, интереситѣ и желанията народни — по всички въпроси отъ общо-народенъ и общо-държавенъ интересъ, макаръ и да сж отъ политическо естество, читалището може и е длъжно да се намѣсва и да каже думата си по тѣхъ. То е длъжно да взема становище, да ръководи и осмисля всички акции за духовното обединение усилията и грижитѣ на народъ и интелигенция, за извоюване и закрепване по-вече блага и постижения въ полза на цѣлокупния народъ и държава.

По всички други въпроси и акции отъ времененъ и личенъ характеръ; по въпроси, върху които преценкитѣ на обществото сж раздвоени и въ разрешението на които се влага политическа страсть, мѣстенъ или партиенъ егоизъмъ — тукъ читалището и читалищнитѣ дейци трѣбва да бждатъ много тактични и предпазливи, за да не изпаднатъ въ грѣшки и увлѣчения. Въ такива именно случаи на читалището се налага да следва линията на единъ строгъ и безпристрастенъ неутралитетъ. Нека не се забравя, че ако читалището е въ безрезервна услуга на народъ и държава, то не може и не бива да се ангажира съ преходната кауза на тоя или оня политически режимъ, на това или онова правителство, нито пъкъ да бжде орждие на тая или оная политическа организация. Всѣко начинание и всѣка проява — отгдѣто и да произхождатъ — насочени къмъ създаване на по-висока култура и просвѣта за народа, къмъ разширение и затвърдяване на неговитѣ права, свободи и стопанско благополучие, ще намѣрятъ нашата безусловна подкрепа и най-широко съдействие. Напротивъ, — всѣка дейность и проява, насочени къмъ ограничение и унищожение на културни и политически придобивки, къмъ ограничение на общата просвѣта, къмъ понижаване на политическитѣ ни нрави, къмъ разединение на народния духъ и къмъ разслабване на държавнитѣ устои — ще бждатъ посрещнати съ единодушно неодобрение и порицание отъ читалището и неговитѣ деятели.

Пазейки грижливо тая линия на дейность, нашето читалище нѣма да направи грѣшка, ако предяви къмъ държавата искането, да бжде застъпено съ свой представител въ състава на днешнитѣ общински съвети, гдѣто сж застъпени и стопанскитѣ организации. Читалището не би изгубило нищо отъ своето име и отъ своя авторитетъ, ако отвори читалнята и библиотеката си, ако открие катедрата си не за партизански наддумвания, а за обективни и научни състезания върху актуални политически системи и идеи. Читалището и неговитѣ по-висши организации не би отказали своята морална подкрепа и защита на всѣки свой преданъ членъ за оная, проявена отъ него общественно-политическа дейность, която не надхвърля така очертаната гранична линия. Но въ замѣна на това, всѣки читалищенъ деятель, доколкото той е и политически такъвъ, трѣбва да бжде крайно внимателенъ: когато пристѣпва прага на читалището и неговата управа, той трѣбва да отърсва духа си отъ